paigutati peale arstlikku ülevaatust riigi kulul kliinikuisse või muisse asutisisse. Nii oli 1922. a. ja 1923. a. vaimuhaigeid paigutatud:

	Aasta alul		Vastu võetud aasta jooksul		Välja kirjutatud		Aasta lõpul jäi	
	1922	1923	1922	1923	1922	1923	1922	1923
Ülikooli vaimuhaigete-kliinikusse . . .	16	12	26	11	30	12	12	11
Vaestemaja „Tartu Kodu" juures olevasse osakonda	43	42	13	4	14	4	42	42
„Seewald'i"	2	6	4	1	—	6	6	1
Jämejala asutisse	2	2	—	1	—	2	2	1

Arstiabi andmine linnavaestele. Linnavaestele vaestemajades kui ka erakorterites annab ambulatoorset arstiabi vaestearst, kuna raskemad haiged, kes haigemajas ravimist vajavad, vastavaisse haigemajadesse paigutatakse. 1923. a. oli linna vaestemajades 295 inimest; arstiabi on antud 304 juhtumusel 2110 korda. Peale vaeste on vaestearst ambulatoorset abi annud lastele ka „Karlova" lastekodus ja uuestiavatud enne-koolieelistе laste kodus „Lastelas".

Võitlus nakkushaiguste vastu. Arstid ja haigemajad on kohustatud ettetulnud tähtsamaist nakkushaigusist (ka suguhaigusist) registreerimiskaartide kaudu Tervishoiu-osakonnale viibimata teatama. Saadud andmetele ja haiguse iseloomule vastavalt korraldab osakond tarbekorral ülevaatust koha peal, isoleerib haigeid kodus ja teeb tarviliku desinfektsiooni. Osakonna kasutada on linna pesukoja juures Lina u. 11 olev desinfektsioonikamber, mis võimaldab auru-, formaliini- ja vaakuumdesinfektsiooni. Asjade transport sünnib vastava vankriga. Haigete transpordi jaoks on eriline kinnine sanitaarvanker ja -saan.

Kaitserõugete panemist, mis on sunduslik, korraldatakse iga aasta maikuul eelläinud aastal sündinud lastele, teist korda kaitserõugete panemine on sunduslik kooliõpilastele 12. eluaastal („Riigi T." 1919. a. nr. 25). Kaitserõugeid pannakse maksuta.

Tartu rõuge-kaitselima valmistamise jaam algas oma tegevust 1919. a. Ülikooli asutisena, anti aga pärast linnale üle.

Marutõve-kahtlasi inimesi kui ka loomi arstitakse Pasteuri Instituudis loomaarsti-teaduskonna juures. Augustist 1919. a., mil instituut oma tegevust algas, kuni 1920. a. lõpuni on ravitsemisel olnud 270 marutõve-kahtlast inimest, 1921. a. — 75 in., 1922. a. — 91 in. Ravitsetuist ei ole keegi ravitsemise ajal ega pärast surnud. 1921. a. oli isikuid, keda olid hammustanud loomad, kellede marutõbi kontroll-vaktsinatsiooni varal kindlaks tehtud, 24%, isikuid, keda olid hammustanud loomad, kellede haigus kindlaks tehtud lahangu või eluajaliste marutõve-tunnuste najal, oli 50,66% ja 25,34% isikuid, keda olid hammustanud marutõve-kahtlased loomad. 1922. a. olid need arvud vastavalt järgmised: 37,36%, 39,56% ja 23,08%.

Tervishoiuline järelevalve toiduainete, kõiksuguste maiusainete ja jookide valmistamise ning müügi kohtade, linna raioonis töötavate äri- ja tööstusettevõtete, vabrikute, avalikkude asutiste, väljakute, turgude, veeallikate jne. üle on tervishoiu-arsti ja linnapolitsei, eraldi selle Tervishoiu-osakonna ülesandeks; ülesande teostamiseks võetakse tähendatud ettevõtteis perioodilisi revideerimisi koha peal ette, tarvilisel korral lastakse vastavad analüüsid Ülikooli instituutides teha. Linna piirkonnas on lubatud ainult tapamajas loomaarsti poolt järelevaadatud ja tembeldatud liha müüa või hoida.

Tartu, lk. 560